

LA HOLANDESA

(sequentie)

Written by
Daan Gielis

Director
Marleen Jonkman

Smarthouse Films
Danielle Guirguis
Nieuwe Achtergracht 17
1018 XV Amsterdam
[Www.smarthousefilms.nl](http://www.smarthousefilms.nl)

SEQUENTIE LA HOLANDESA

22

INT. PUERTO NATALES, BADKAMER, HUT - NACHT (AVOND)

22

Maud zit gehurkt in een hoek van de badkamer, ze heeft haar armen om zichzelf heengeslagen. Ze ademt zwaar, staart naar het toilet.

Een deur slaat, Maud komt weer terug in de realiteit. Gehaast staat ze op; er stroomt een smal straaltje bloed van haar kruis naar haar knie tot aan haar enkel.

FRANK

(roept)

Maud?

Ze schrikt. Ze loopt naar het toilet en blijft voor de wc-pot staan. Frank doet de klink van de badkamerdeur naar beneden en merkt dan dat hij op slot is.

FRANK (CONT'D)

Maud? Schatje?

Haar hand gaat naar de knop om door te spoelen. Frank rammelt met de klink. Ze aarzelt, haar hand blijft even in de lucht hangen.

FRANK (CONT'D)

Maud wat is er? Doe open!

Maud schrikt van het lawaai. Nerveus drukt ze op de spoelknop, heeft dan spijt maar kan niks meer doen. Verdwaasd kijkt ze naar het stromende water.

Dan recht ze haar rug en loopt naar de wastafel. Zenuwachtig kijkt ze naar zichzelf in de spiegel.

MAUD

(met trillende stem)

Niks. Ik kom er aan.

Ze gooit wat water in haar gezicht, dept het met een handdoek, zucht en haalt de deur van het slot.

Frank stapt meteen naar binnen en kijkt haar geschrokken aan.

FRANK

Wat is er? Ben je okay?

Maud knikt, veegt denkbeeldig iets weg van de wastafel. Frank probeert haar blik te vangen, ziet hoe beroerd ze eruit ziet.

Maud weet zich geen houding te geven, Frank blijft maar naar haar kijken, voelt dat er iets niet klopt.

Ineens ziet hij de straal bloed van haar kruis over haar been lopen. Verbijsterd kijkt hij haar aan.

FRANK (CONT'D)

Jezus Maud!

Maud voelt zich enorm betrappt, weet even niet wat ze moet zeggen. Frank blijft maar naar haar heen kijken, langzaam dringt tot hem door wat er aan de hand is.

Hij richt zijn blik weer op haar, Maud kijkt terug, ze staren elkaar aan.

FRANK (CONT'D)

Maud. Hoe kan dit nou?

Verward kijkt hij nog eens naar haar heen. Maud probeert het te camoufleren met haar andere been.

FRANK (CONT'D)

Dit zouden we toch niet meer doen?

Maud haalt haar schouders op, niet in staat om iets te zeggen of te voelen. Hij zucht diep, houdt zich vast aan de wastafel.

Zijn stem slaat over.

FRANK (CONT'D)

We hadden toch afgesproken...?

Maud slaat haar ogen neer. Frank buigt zijn hoofd een beetje naar rechts om haar blik te vangen.

FRANK (CONT'D)

Maud?

Koel kijkt ze hem aan, totaal onbereikbaar. Haar verbitterdheid doet Frank pijn. Ineens slaat hij keihard met zijn hand op de wastafel.

FRANK (CONT'D)

Het is ook mijn kind!

Maud schrikt ervan. Frank zelf ook. Hij probeert zichzelf weer te kalmeren maar zijn frustratie overwint. Opnieuw tranen in zijn ogen.

FRANK (CONT'D)

Hoeveel dokters moeten nog tegen je zeggen dat je het niet kan?

(MORE)

FRANK (CONT'D)
 Elke fucking arts in Nederland
 hebben we gezien!

Maud kijkt hem staalhard aan, het lijkt allemaal niet zo bij haar binnen te komen ondanks Franks verdriet.

Gefrustreerd loopt hij van haar weg, draait zich dan weer om.

FRANK (CONT'D)
 En dan toch... achter mijn rug om..

Maud is getriggerd. Ze loopt bruusk op hem af en duwt hem met alle geweld weg.

MAUD
 (schreeuwt)
 Wat weet jij nou!!

Frank valt half tegen de deur aan en staat weer op. Maud is buiten zinnen.

MAUD (CONT'D)
 (schreeuwt)
 Je gelooft er gewoon niet in!!

Die doet pijn. Frank haalt adem en probeert rustig te worden.

Maud voelt zich als een dier in het nauw. Ze duwt nog een keer tegen Frank aan, zwakker nu, ze is meer verdrietig dan kwaad.

MAUD (CONT'D)
 (emotioneel)
 Je gelooft het gewoon niet.

Frank kijkt haar lang aan, Maud kijkt hijgend terug. Dan schudt Frank zijn hoofd. Hij trekt haar voor de spiegel.

FRANK
 (wijst naar haar
 spiegelbeeld)
 Is dit wat je wil?

Maud kijkt geschrokken naar haar evenbeeld.

FRANK (CONT'D)
 Ik herken je bijna niet meer. Alles
 wat je was, is weg.

Hij kijkt haar kwaad aan.

FRANK (CONT'D)
 Je maakt niks meer van je leven
 Maud. Niks.

Maud laat haar frustraties gaan.

MAUD

Flikker toch op! Ruil me dan in als je me niet meer wil. Dat wil je toch? Een jong geil meisje?

FRANK

Ik zou er maar niet te veel op hopen.

MAUD

Ga toch weg. Klootzak. Ik doe het al zo lang alleen.

Frank is gekwetst.

FRANK

Ik kan het niet meer aanzien. Je maakt jezelf kapot. Alles maak je kapot.

Tranen staan in zijn ogen. Maud weet niet waar ze moet kijken. Frank draait zich om en schopt keihard tegen de deur. Dan slaat hij 'm dicht.

Maud zakt tegen de muur ineem. Ze hijgt na, ze kan niet huilen.

Ze hoort Frank rommelen in de andere kamer. Een la wordt opengerukt, een hangertje valt.

Dan wordt de deur weer opengegoid. Frank briest opnieuw van woede.

FRANK (CONT'D)

(schreeuwt)

We zouden opnieuw beginnen! En dat ga ik godverdomme ook doen.

Opnieuw loopt hij weg. Ze houdt haar adem in en luistert. Dan slaat de voordeur met een harde klap dicht. Ze krimpt ineem. Houdt zichzelf vast en wiegt.

23

INT. BADKAMER, HUT - NACHT

23

Maud zit ineengedoken op de grond. Ze kijkt op, een vastberaden gezicht. Ze luistert of ze iets hoort in de kamer naast haar.

Ze staat moeizaam op. Dan ziet ze zichzelf in de spiegel, verfomfaaid, haar in een vogelnest, ze is doorgelekt. Resoluut zet ze de douche aan en kleedt zich uit.

Onder de douche boent ze met zeep fanatiek het bloed van haar benen en haar kruis. Ze wast zichzelf grondig. Dan poetst ze haar tanden en kamt haar haren. Haar ondergoed propt ze in de prullenbak.

Naakt en brandschoon staat ze voor de spiegel.

24

INT. SLAAPKAMER, HUT - NACHT

24

Maud staat in de slaapkamer. Tot haar opluchting is Frank nog steeds weg. In zijn woede heeft hij een laadje uit het nachtkastje getrokken, het meeste van zijn spullen ligt er nog.

Ze schiet wat kleren aan. Pakt zichzelf goed in. Staat even stil, heeft kramp. Het zakt weer.

Gedecideerd propt Maud haar kleren in haar rugzak, haar paspoort in een zijvakje. Ze pakt een portemonnee en telt het geld dat erin zit. De ene helft doet ze terug in de portemonnee en legt die op het nachtkastje. De andere helft van het geld steekt ze samen met een bankpasje in haar broekzak.

Ze heeft weer buikpijn. Ze pakt aspirines uit een EHBO-kitje en stopt er twee in haar mond. Nog een. Dan loopt ze naar de minibar. Met een klein flesje whisky spoelt ze de aspirines weg en snaait alle snickers en marsen uit het koelkastje. Ze propt ze in haar beide jaszakken.

Voorzichtig luistert ze aan de deur, dan doet ze 'm zachtjes open en kijkt naar buiten of de kust veilig is.

25

EXT. STRAAT, PUERTO NATALES - DAG (VROEGE OCHTEND)

25

Maud loopt door het dorp. Gebroken maar vastbesloten. Er staat een straffe wind, haar jack zwiept alle kanten op. Er hangt een mengeling van nachtlucht en een zweempje opkomende zon.

De straten zijn zo goed als verlaten.

Een hond wordt door Maud uit zijn slaap gehaald en begint te blaffen. Maud vervolgt stoïcijns haar weg, de hond volgt haar maar blijft op afstand. Maud kijkt achterom, op haar hoede.

Het wordt iets lichter maar het is nog steeds te donker om alles goed te kunnen zien. Maud trekt haar kraag omhoog en vermant zich.